

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **B. V.**, zast. soudem ustanoveným opatrovníkem paní D. N., pracovnící Nejvyššího správního soudu, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 1. 4. 2004, č. j. 10 Az 195/2003 - 26, o neustanovení zástupce,

t a k t o :

- I.** Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 10. 2003, č. j. OAM-1601/AŘ-2002, kterým byl zamítnut rozklad a potvrzeno rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 10. 2001, č. j. OAM-6345/VL-10-K01-2001 o zamítnutí návrhu o udělení azylu jako zjevně nedůvodného dle § 16 odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Současně požádal, aby mu byl v řízení o žalobě ustanoven zástupce.

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 1. 4. 2004, č. j. 10 Az 195/2003 - 26 byl návrh na ustanovení zástupce zamítnut.

Žalobce (dále též stěžovatel) napadl usnesení soudu kasační stížností. Protože stěžovatel není pro řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.), byl Městským soudem v Praze k odstranění tohoto nedostatku podmínky řízení vyzván (č. j. 10 Az 195/2003 - 40). Na poslední známé adrese pobytu P. 2557/19, P. 5 se stěžovatel nezdržoval a ani opakovanými dotazy Oblastnímu ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie ČR, se nepodařilo městskému soudu adresu pobytu zjistit. Kasační stížnost byla poté předložena Nejvyššímu správnímu soudu. Nejvyšší správní soud se pokusil zjistit aktuální adresu stěžovatele, a to dotazem v databázi žadatelů o azyl, odbor azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra. Bylo zjištěno, že není známa jiná adresa pobytu stěžovatele než P. 2557/16, P. 5, na které se však stěžovatel nezdržuje.

Jelikož je stěžovatel neznámého pobytu, byla mu usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2006, č. j. 5 Azs 49/2006 - 78, podle § 29 odst. 3 o. s. ř. použitého přiměřeně podle § 64 s. ř. s. ustanovena opatrovníkem paní D. N., pracovnice Nejvyššího správního soudu.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon. Podle § 33 zákona o azylu soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu (stěžovatele) a tato skutečnost brání nejméně po dobu devadesáti dnů rozhodnutí ve věci. Zákon o azylu tedy v citovaném ustanovení stanoví dvě podmínky, jejichž kumulativního naplnění je pro zastavení řízení zapotřebí. V souzené věci není sporu o tom, že místo pobytu stěžovatele na území České republiky není známé; tato skutečnost přetrvává již od listopadu 2004 a Nejvyšší správní soud si ji před vydáním svého rozhodnutí ověřil z databáze žalovaného. Bylo tedy konstatováno, že stěžovatel je neznámého pobytu, a k ochraně jeho práv mu byl Nejvyšším správním soudem ustanoven opatrovník. První podmínka pro zastavení řízení podle § 33 zákona o azylu tedy byla podle názoru Nejvyššího správního soudu naplněna.

Při posuzování toho, zda neznámý pobyt stěžovatele brání rozhodnutí ve věci - o tom, že tato skutečnost trvá déle než zákonem předpokládaných devadesát dní, není přitom vzhledem k výše uvedenému pochyb. Za stávající procesní situace, kdy je stěžovatel neznámého pobytu zastoupen opatrovníkem, neexistovala skutečnost bránící rozhodnutí o kasační stížnosti. V souzené věci má však stěžovatelem podaná kasační stížnost vady, jež znemožňují přezkum rozhodnutí soudu I. stupně, neboť v ní nejsou uvedeny žádné kasační důvody a obecné vyjádření nesouhlasu s rozhodnutím soudu nelze považovat za řádně uplatněné stížní body. K odstranění těchto vad je podle názoru Nejvyššího správního soudu vzhledem k povaze souzené věci nezbytná osobní součinnost stěžovatele; nelze požadovat po ustanoveném opatrovníkovi stěžovatele, aby bez osobního kontaktu se stěžovatelem sám vyhledával a domýšlel důvody kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud proto konstatoval naplnění všech zákonných podmínek pro to, aby v souladu s § 33 zákona o azylu usnesením rozhodl o zastavení řízení o kasační stížnosti podle § 47 písm. c) s. ř. s. použitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s.

Vzhledem k tomu, že řízení bylo zastaveno, podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 9. listopadu 2006

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu